pouze akademický, nemá pravdu již proto, že povinnosti zde stanovené mohou na obci býti vynuceny jinými sankcemi než odsouzením k náhradě škody, zejména vykonem dozoru nadřízenými úřady. Že pak za tohoto stavu práva může dojíti k případům, kde ani za těžkou škodu způsobenou hrubým zanedbáním místně policejních povinností nedostane se poškozenému od obce náhrady, jest snad mezerou v našem zákonodárství, nemůže však na výklad daného zákona míti vlivu.

Že konečně nemůže býti uznáno za vadu řízení, jestliže úřad nekonal o věcné stránce žádosti st-lovy zvláštní šetření, když ji zamítl pro nedostatek jakéhokoli nároku vůbec, podává se z povahy věci.

Č. 11.754.

Jazykové právo: Podléhá povinnosti označení též v jazyce státním ve smyslu čl. 82 odst. 1 jaz. nař. č. 17/1926 Sb. budova, v níž bydlí a částečně úřaduje obecní starosta, třebas obecní úřad je umístěn jinde?

(Nález ze dne 23. února 1935 č. 7762/33.)

Věc: Obec T. proti zemskému úřadu v Brně o jazykovou úpravu zevního označení obecního úřadu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Obecnímu úřadu v T. bylo výměrem okr. úřadu v Opavě ze 6. září 1932 na základě čl. 82 odst. 1 jaz. nař. uloženo, aby kromě německého nápisu »Gemeindevorstand«, umístěného na obydlí starosty obce, byl tam umístěn též nápis čsl. a to v úpravě a provedení, jak je v cit. ustanovení blíže ustanoveno.

Odvolání — které uplatňovalo v podstatě, že nejde o místnost úřední, nýbrž o soukromý byt starostův, který přijímá zde jen poštu, kdežto vyřizování děje se zapisovatelem ve škole, kde také jsou uloženy obecní spisy — nevyhověl zem. úřad v Brně rozhodnutím z 22. října 1932 s tímto odůvodněním: Především nutno konstatovati, že nápis nezní »byt starostův«, nýbrž »obecní starosta« (Gemeindevorstand). Výraz starosta obce (představený obce) neoznačuje jen osobu obecního starosty, nýbrž sluší výrazem tím vzhledem k předpisům §§ 31, 48, 52 atd. obec. zříz. slez. vyrozumívati soubor orgánů a zařízení, jichž obec ve své působnosti a k provedení úkolů jí uložených používá a jež souhrnně jsou nazývány obecním úřadem, to jest úředním sídlem obecní správy, tedy místem, kde se podávají žádosti starostovi svědčící (§ 3 obec. novely č. 76/1919 Sb.). Tak tomu jest i v tomto případě, neboť tam přijímá starosta došlé úřední spisy.

Stížnost do toho podaná k nss-u vytýká především, že nejde v daném případě o obecní úřad ve smyslu čl. 82 odst. 1 cit. jaz. nař., což dovozuje, jak následuje: V obci není zvláštního obecního úřadu v tom smyslu, aby místnosti obci náležející bylo používáno výhradně ke kancelářským účelům obce. Od r. 1922 k tomu slouží kabinet pro školní pomůcky, kde

správce školy jako obecní tajemník koná týdně písemné vyřizování obce, vyslýchají se strany, konají se schůze obecní rady a komise. Tam se také přijímají podání k obci a jsou uloženy všecky obecní spisy. Proto jest tuto místnost považovati za kancelář obecní a budovu, v níž tato se nachází, ve smyslu cit. čl. 82 odst. 1 jaz. nař. za budovu, v níž se nalézá obecní úřad. Soukromý byt starosty obce nelze pokládati za obecní úřad, i když v něm starosta obce mnohdy úřaduje, na př. přijímá spisy nebo vydá ten nebo onen dobytčí pas, což mu nikdo nemůže zabrániti. Tím nestává se však jeho byt obecním úřadem a jeho obytný dům budovou, v níž se nalézá obecní úřad. Proto nemá prý obec na úpravu řečeného nápisu vlivu. V této souvislosti dále stížnost vytýká vadnost řízení proto, že úřad nevyšetřil, že ve škole na chodbě je skutečně tabulka s označením »obecní úřad — Gemeindeamt«, ježto místnost ve škole se nalézající sloužila a slouží jako obecní úřad.

Stížnosti nelze přisvědčiti.

Žal. úřad opřel své rozhodnutí o právní názor, který také blíže dovodil, že označení »obecní starosta« rozuměti jest jako označení obecního úřadu, to jest úředního sídla obecní správy, kde se podávají žádosti starostovi svědčící (§ 3 obec. novely č. 76/1919 Sb.).

Stížnost proti tomu namítá jen, že v obci není zvláštního úřadu obecního, t. j. místnosti náležející obci a vyhrazené výlučně kancelářským účelům obce, že díl agendy obecní vykonává se ve škole, kde úřaduje správce školy jako obecní tajemník, konají se schůze obecních orgánů a jsou uloženy spisy. Tuto místnost prohlašuje stížnost za obecní úřad. Stížnost je podle toho v podstatě vybudována na stanovisku, že obecní úřad nalézá se ve škole a nikoli v soukromém bytě starostově označeném »Gemeindevorstand«.

Než již opatření budovy nápisem »Gemeindevorstand« samo o sobě znamená pojmově, že v budově té vyřizují se obecní záležitosti. Veřejnost může se již na základě tohoto označení právem domnívati, že se v této budově úřaduje v obecních záležitostech, že je tam tudíž obecní úřad. Stížnost pak sama určité shora uvedené úřední výkony starostovy v této místnosti připouští. Označuje-li dále starosta obce dotčenou budovu nápisem »Gemeindevorstand« a nikoli, jak správně zdůraznil žal. úřad »byt starostův«, nemůže tak činiti jako osoba soukromá, nýbrž činí tak jako veřejný činitel, představený obce, tedy ve své funkci úřední. Jest proto toto označení považovati za projev příslušného činitele obce, což ani stížnost nepopírá.

Za tohoto stavu nelze se přikloniti k názoru stížnosti, že místnost takto označená není obecním úřadem, a namítanou okolnost, že vedle toho se obecní záležitosti vyřizují ještě v jiné místnosti v jiné budově, bylo uznati pro daný případ za právně nezávažnou. Proto je i další výtka stížnosti, že úřad nezjišťoval, že ve škole na chodbě je předepsaná tabulka »obecní úřad«, bezdůvodna.

Uplatňuje-li stížnost v předeslané námitce dále názor, že k pojmu obecní úřad náleží jako podstatný znak, aby dotčená místnost sloužila výlučně účelu úřednímu, nebo že v ní musí se soustřeďovati veškerá činnost tohoto úřadu, odporuje si sama potud, že prohlašuje místnost kabinetu pro učební pomůcky ve škole, kde se obstarává jen díl obecní

agendy, za obecní úřad, kdežto byt starostův, jak svědčí zvenčí na domě připevněná tabulka, v první řadě určený pro bezprostřední styk starostův se stranami, za takový neuznává.

Tím padají všecky vývody stížnosti založené na tom, že v daném případě místnost označená »obecní starosta« není obecním úřadem ve smyslu čl. 82 odst. 1 jaz. nař., zvláště také námitka, že obci nepřísluší v této otázce jazykového označení obecního úřadu žádný vliv.

Č. 11.755.

Popisné věci: * Ustanovení § 21 odst. 1 vl. nař. č. 86/1930 Sb. o zápisu národnosti při sčítání lidu je kryto zákonem č. 47/1927 Sb.

(Nález ze dne 23. února 1935 č.12.272/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 11.075/34.

Věc: Josef K. v K. proti zemskému úřadu v Brně o zápis národnosti v popisném archu při sčítání lidu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. úřad v Opavě rozhodl podle ustanovení § 23 vl. nař. z 26. června 1930 č. 86 Sb. výměrem z 31. srpna 1931, že st-lův údaj v rubrice 15 popisného archu, že jest národnosti německé, není správný, nýbrž že jest národnosti čsl., a to z těchto důvodů: »Konaným šetřením bylo zjištěno, že Váš mateřský jazyk jest čsl. (moravský), že jím také mluvíte ve své rodině (§ 21 odst. 1 cit. vl. nař.). V důsledku toho rozhoduje okr. úřad, že v rubrice 15 popisného archu bude zapsána u Vaší osoby národnost čsl. Pokud jde o Vaše nedospělé dítky Jana, Ericha, Josefa, Emila a Marii, rozhoduje okr. úřad, že jsou rovněž národnosti čsl., ježto podle výsledku provedeného šetření se o ně sám staráte (cit. § 21 odst. 3).«

Zem. úřad v Brně nevyhověl nař. rozhodnutím odvolání st-lovu z tohoto výměru, a to z důvodů jeho, jakož i v této další úvaze: »Podle ustanovení § 21 odst. 1 cit. vl. nař. zapisuje se národnost zpravidla podle mateřského jazyka. Jinou národnost, než pro kterou svědčí mateřský jazyk, lze zapsati jen tehdy, jestliže sčítaná osoba nemluví mateřským jazykem ani ve své rodině, ani v domácnosti a úplně ovládá řeč oné národnosti. Pokud se týče mateřského jazyka Vašeho, udal jste dne 27. února 1931 u okr. úřadu v Opavě, že Vaši rodiče, nyní již zemřelí, byli Němci a že s Vámi doma mluvili jen německy, moravsky jste se prý naučil od dětí ve vesnici. Dne 9. ledna 1932 udal jste u okr. úřadu v Opavě, že Vaši rodiče mluvili mezi sebou i moravsky. Tato Vámi právě udaná okolnost prokazuje, že není spolehlivá Vaše předešlá výpověď z 27. února 1931, že Vaši rodiče byli Němci, neboť kdyby byli Němci, pak by jistě mezi sebou mluvili německy a nemluvili by též moravsky. Proto přiklonil se zem. úřad k výpovědi Emila K. z K., který dne 29. srpna 1931 udal, že Vaši rodiče byli původu moravského, že Váš otec poněkud německy uměl, matka však nikoli. Další svědek Jan K. prohlásil u okr.